

Τα φανταστικά Ιπτάμενα βιβλία

Του Μόρρις Λέσμορ

Ένα καλοκαιριάτικο μεσημέρι, άρχισα να γράφω στο ημερολόγιο μου για το πόσο ωραία περνάω αυτό το καλοκαίρι και ξαφνικά άκουσα φωνές. Είπα μέσα μου ότι δεν γίνεται αυτές οι φωνές που ακούω να είναι αληθινές! Άρχισε να φυσάει πάρα πάρα πολύ. Είδα τα δέντρα να ξεριζώνονται τόσο γρήγορα. Αγχώθηκα, είδα να έρχεται καταιγίδα. Όμως για κακή μου τύχη άκουσα στο ράδιο πως ήρθε τυφώνας. Μελαγχόλησα πάρα πολύ γιατί τόσα σπίτια καταστράφηκαν, στέγες, δέντρα, γυαλιά, βάζα, παράθυρα. Έσκασε και το παράθυρο του σπιτιού μου. Εκείνη την ώρα με παρέσυρε ο τυφώνας μακριά από την όμορφη μου πόλη. Ήταν όλα γκρίζα μπροστά μου, ακόμα και εγώ ήμουν γκρίζος. Ένωσα θλίψη.

Άρχισα να περιπλανιέμαι συντετριμένος. Είχα τόσα πολλά όνειρα για το φετινό καλοκαίρι. Όμως όλα καταστράφηκαν. Δεν ένιωθα καθόλου χαρούμενος! Αντίθετα ένιωσα κατεστραμμένος όπως και η πόλη μου. Έγινα γκρίζος όπως η μελαγχολία που ένιωθα εκείνη την στιγμή. Άρχισα να προσεύχομαι για να με ακούσει ο θεός και να μου στείλει ένα θαύμα. Άρχισα να περπατώ όχι όμως όπως συνηθίζω, περπατούσα με το κεφάλι επάνω... Ένα θαύμα μου προέκυψε! Είδα μια νεράιδα με βιβλία! Την είδα έκπληκτος και χαρούμενος. «Το θαύμα που ήθελα», είπα! Η νεράιδα μου έριξε ένα ιπτάμενο υπέροχο βιβλίο. Ενθουσιάστηκα τόσο πολύ. Ήμουν τόσο τόσο χαρούμενος και ξαφνικά έγινα έγχρωμος πάλι. Τι χάρα και τι ευτυχία είναι αυτή. Επίσης αγκάλιασα σφιχτά σφιχτά το βιβλίο.

Το βιβλίο αυτό με οδήγησε σε μια μαγική βιβλιοθήκη με ιπτάμενα και καλόψυχα βιβλία. Χάρηκα. Πάντα ένιωθα στην ψυχή μου πως τα βιβλία νιώθουν και έχουν ψυχή. Χάρηκα και ενθουσιάστηκα τόσο τόσο πολύ! Προσπάθησα να τα συγυρίσω και να τα βάλω σε μια τάξη. Όμως δεν με άκουγαν, ήταν ανυπάκουα. Εκείνη την ώρα τα ένιωσα σαν παιδιά μου. Ήμουν ενθουσιασμένος. Έκανα καινούρια βιβλία για φίλους. Ένα από τα βιβλία με ξενάγησε στο μέρος, έγινε και ο κολλητός μου. Μετά με οδήγησε σε ένα μαγικό και

ωραίο μέρος. Τους υποσχέθηκα πως θα τα προσέχω σαν παιδιά μου. Όπως και αυτά θα
με προσέχουν κάποτε.

Σιγά σιγά ανακάλυψα τον τρόπο να τα ηρεμώ και να τα φροντίζω σαν παιδιά μου. Για να
καθίσουν ήσυχα, έπρεπε να τα αφήνω να μου λένε της ιστορίες του. Στο δωμάτιο
ακουγόταν γνώση και φλυαρία. Μάλιστα τους άρεσε να ανταλλάζουν κωμωδίες μεταξύ
τους. Η ζωή μου απέκτησε νόημα. Επιτέλους ένιωσα ευτυχισμένος και χαρούμενος.
Τελικά ήταν το καλύτερο καλοκαίρι. Περνούσα τέλεια με τα όμορφα μου παιδιά, δηλαδή
τα βιβλία που αγαπώ. Περνούσα υπέροχα. Βρήκα την οικογένεια μου.

Και περνούσαν έτσι τα λεπτά, περνούσαν οι ώρες, οι μέρες, οι μήνες τα χρόνια. Εγώ
βρισκόμουν συνεχώς με τα βιβλία που τόσο αγαπώ. Με φρόντιζαν όπως τα φρόντισα και
εγώ κάποτε. Γέρασα, καμπούριασε η πλάτη, ζάρωσε το δέρμα. Υποθέτω ότι ήρθε η ώρα
να πάω παρακάτω. Ήμουν ο λάτρης των βιβλίων ο Μόρρις Λέσμορ. Σας χαιρετώ. Εύχομαι
τα βιβλία μου να έχουν την φροντίδα που τους αξίζει.

Είμαι ο Μόρρις Λέσμορ

Λάτρεψα τα βιβλία τόσο πολύ...

Τα αγάπησα με όλη μου την ψυχή...

Έζησα την καλύτερη ζωή πλάι στα αγαπημένα μου βιβλία...!

Να τα αγαπάτε σαν Θησαυρό!

Θεοδώρα Ζαχαρίου Ε΄3